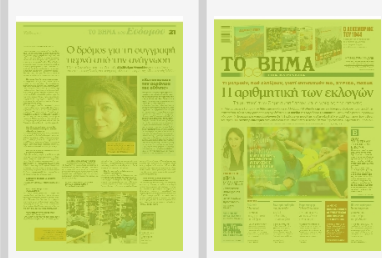

Media: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ **Page:** 109 **Published at:** 27-11-2022
Author: **Surface:** 1103.22 cm² **Circulation:** 32170
Subjects:

ΤΟ ΒΗΜΑ του *Ενόςμον*

Ο δρόμος για τη συγγραφή περνά από την ανάγνωση

Τι λέει η λογοτέχνης και εκπαιδευτικός **Αλεξάνδρα Μπισιάλη** για την απόλαυση του να φτιάχνεις δικούς σου κόσμους, αλλά και τη χαρά της έκδοσης ενός βιβλίου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΧΥΤΑ

Εκπαιδευτικός και συγγραφέας. Βραβευμένη για τα βιβλία της δε, έχει έρθει κοντά σε χιλιάδες ψυχές μικρών και μεγάλων, ταξιδεύοντάς τους άλλοτε σε φανταστικά και άλλοτε σε ιστορικά μέρη και γεγονότα. Η συνάντησή με την Αλεξάνδρα Μπισιάλη δεν μπορούσε παρά να είναι ενδιαφέρουσα. Για όσα τη χαρακτηρίζουν και για όσα πιστεύει μιλήσαμε μαζί της στη διάρκεια της παρουσίασης του βιβλίου της «Ξυπόλυτοι ήρωες». Και όσα μας είπε, μας έκαναν να ευελπιστούμε σε μια δεύτερη συνάντηση μαζί της...

Πείτε μας λίγα λόγια τον εαυτό σας.
 «Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Κέρκυρα και ζω στη Θεσσαλονίκη. Είμαι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και διδάκτωρ Παιδαγωγικής. Εργάζομαι στη δευτεροβάθμια και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχω εκδώσει βιβλία για παιδιά, μυθιστορήματα για νέους και ενήλικες, έχω δημοσιεύσει διηγήματα σε λογοτεχνικά περιοδικά και κατά καιρούς αρθρογραφώ στον ηλεκτρονικό και έντυπο Τύπο.
 Το μυθιστόρημά μου "Θα σε σώσω, ότι κι αν γίνει" τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας για Νέους το 2014, ενώ το μυθιστόρημά μου "Ξυπόλυτοι ήρωες" τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας για Νέους το 2017 και απέσπασε, επίσης, το Βραβείο Νεανικού Μυθιστορήματος από το ελληνικό τμήμα της IBBY (International Board on Books for Young People), την ίδια χρονιά».

Πώς δημιουργήθηκαν στο μυαλό σας οι πρωταγωνιστές του βιβλίου «Ξυπόλυτοι ήρωες»;
 «Γεννήθηκαν με τον τρόπο που γεννιούνται πάντα, καθώς διαβάζω διάφορα κείμενα, καθώς σκέφτομαι, καθώς ονειροπλάω, καθώς ξεκαθαρίζω τι θέλω να γράψω. Ξεπροβάλλουν από παντού "σαν έτοιμοι από καιρό, σαν θαρραλέοι" και μετά απαιτούν, επίμονα και πιστικά, την ιστορία τους».

Πώς μπορούν και τα παιδιά να γίνουν μικροί συγγραφείς;
 «Πριν γίνουν συγγραφείς χρειάζεται να γίνουν αναγνώστες και αναγνώστριες. Οι ιδέες για τη συγγραφή βιβλίων αλλά και η ικανότητα γι' αυτήν χιτώνται σιγά-σιγά μέσα στα χρόνια καθώς διαβάζουμε πολλά-πολλά βιβλία και αποθησαυρίζουμε ασυναίσθητα πρόσωπα, σκηνικά, αφηγηματικούς τρόπους, εκφράσεις, διαμορφώνοντας σταδιακά το δικό μας συγγραφικό βλέμμα που αργότερα θα αποτυπωθεί στις ιστορίες μας».

Σκετιζόνται οι ήρωες με υπαρκτά πρόσωπα;
 «Μερικοί συνδέονται, οι περισσότεροι όμως όχι».

Ποια σκηνή θεωρείτε πιο συγκλονιστική;
 «Τη στιγμή που οι γκεσταπίτες καταβάζουν την Αγγελική από το κτίριο Ρόζεμπεργκ και την οδηγούν στη γέφυρα του Αξιού για εκτέλεση. Ξέρω ότι αυτή δεν είναι μια κορυφαία σκηνή και ότι το μυθιστόρημα έχει πολλές άλλες σημαντικότερες, αλλά εμένα πάντα όταν την ξαναδιαβάζω με συγκινεί πολύ, για ένα λόγο που δεν έχω ακόμα καταλάβει».

Θα προτείνετε ένα διαφορετικό τέλος για την ιστορία;
 «Όχι, οι ιστορίες έχουν το τέλος που τους ταιριάζει και στη ζωή και στη λογοτεχνία».

Η συγγραφέας μιλάει σε μαθήτες και μαθήτριες στο πλαίσιο σεμιναρίου που διοργανώσε η Λέσχη Λογοτεχνίας του σχολείου μας

«Οι ιστορίες έχουν το τέλος που τους ταιριάζει και στη ζωή και στη λογοτεχνία» τονίζει στο «Βήμα του Ενόςμον» η Αλεξάνδρα Μπισιάλη

«Κατανίκησαν την αδράνεια της οθόνης»

Δεδομένου ότι η σχέση συγγραφέα-αναγνώστη είναι αμφίδρομη, ποιες προλαμβάνουσες αποκομίσεις από τους μαθητές του 1ου Γενικού Λυκείου Ενόςμον, που συμμετέχουν στον Όμιλο Λογοτεχνίας;
 «Είδα μια ζωντανή, ενθουσιώδη και σοβαρή ταυτόχρονα παρέα που είχε ασχοληθεί με το βιβλίο και την ιστορική περίοδο, που είχε προβληματιστεί, είχε σκεφτεί και ήθελε να συζητήσει. Είδα μια πολύ όμορφη και ελπιδογόρα εικόνα και επιβεβαίωσα την πεποίθησή ότι όταν οι νέοι συναντηθούν με ένα βιβλίο που έχει πράγματα να τους πει μπορούν να επικοινωνούν μαζί του. Και σε αυτό το σημείο η διαμεσολάβηση των εκπαιδευτικών είναι πολύτιμη. Οι συγκεκριμένες εκπαιδευτικοί και όσες και όσοι εμπλέκονται και εμπνέουν αντίστοιχα εγχειρήματα γίνονται οι γέφυρες ανάμεσα στα παιδιά και το εξωσχολικό βιβλίο κατανικώντας την αδράνεια της οθόνης, την απαίσιαση της γνώσης, τη ρουτίνα της σχολικής ζωής, την ανυπαρξία μιας κεντρικής πολιτικής για τη στήριξη του βιβλίου. Εμείς οι συγγραφείς αλλά και όλη η κοινωνία τους οφείλουμε πολλά».

Ποιες αρχές αναδεικνύει το βιβλίο στην αντιμετώπιση των δυσκολιών;
 «Η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα, η αγωνιστικότητα και το θάρρος είναι νομίζω μερικές από τις αξίες με τις οποίες πορεύτηκαν τα κεντρικά πρόσωπα του βιβλίου αλλά και οι άνθρωποι που έγραψαν την πραγματική ιστορία εκείνης της εποχής με τις πράξεις τους».

Με ποιες βαρύνουσες ιστορικές συγκυρίες επιβαρύνεται η Θεσσαλονίκη ως πόλη;

«Με όλες όσες βαρύνεται και η ελληνική ιστορία. Τους μεγαλύτερους σταθμούς της ελληνικής ιστορίας τους έζησε και η Θεσσαλονίκη με τον δικό της τρόπο».

Πώς λειτουργούν οι άνθρωποι σε καθεστώς πολέμου;
 «Δεν λειτουργούν όλοι οι άνθρωποι με τον ίδιο τρόπο ούτε σε καιρό πολέμου αλλά ούτε σε ειρηνικούς καιρούς. Και βέβαια έχει σημασία για την αντίδραση των ανθρώπων και τι είδους πόλεμος είναι αυτός που ξεσπά. Στην περίπτωση ενός κατακτητικού πολέμου

όπως ο Β' Παγκόσμιος, άλλοι άνθρωποι φροντίζουν και λουφάζουν, άλλοι τον βλέπουν σαν χρυσή ευκαιρία να αποκομίζουν οφέλη και συνεργάζονται με τον κατακτητή, άλλοι ορθώνουν το ανάστημά τους και αντιστέκονται είτε στην πρώτη γραμμή είτε σιωπηλά βοηθώντας άλλους».

Ποιο είναι το κίνητρό σας για τη συγγραφική δραστηριότητα;
 «Η απόλαυση. Η απόλαυση της αναζήτησης και της έρευνας, η απόλαυση να δημιουργώ από το μηδέν μια ιστορία, η έκταση στην οποία βρίσκομαι όταν γράφω, η δυνατότητα που έχω να ζω μια διπλή ζωή, της πραγματικότητας και του φανταστικού κόσμου που έχω φτιάξει στο μυαλό μου, ο οποίος πολλές φορές είναι τόσο ζωντανός όσο ο πραγματικός, η δυνατότητα να δίνω στα πράγματα την τροπή που επιθυμώ, να αλλάζω τα δεδομένα».

Το βραβευμένο βιβλίο της Αλεξάνδρας Μπισιάλη «Ξυπόλυτοι ήρωες»

